

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 „ — „
Negyed évre	1 „ 50 „
Egyes szám ára	6 „
Külföldre egy évre	8 „ — „

Ezen lap megjelenik
hetenként kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap,
a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Hirdetések közlési díja:

minden egy hasábos garmond
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr., s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyíltér“ rovatban
közleendő cikkek soronkint
10 kr. díjért közöltetnek.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SOMLYÓN:

Móricz Gyula szerkesztő lakásán.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁN:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségekben, az előfizetések, hirdetmények, nyíltéri cikkek, stb. a kiadóhivatalokban fogadtatnak el.

Felhívás előfizetésre

a „Székelyföld“ 1884. évi folyamára.

A „Székelyföld“ című közgazdasági
társadalmi és szépirodalmi, hetenként jelen-
legi nagyságában 2-szer megjelenő hirlapra
a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 frt. — kr.
Negyed évre	1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre	8 frt. — kr.
Előfizetési pénzek bármely időben el- fogadtatnak.	

Lapunk azon előfizetőit, kik előfize-
téseikkel még hátrálékban vannak, tisz-
telettel kérjük azoknak bekuldesére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, szí-
veskedjenek előfizetéseiket minél előbb meg-
újítani, hogy lapunk szétküldésében za-
var ne forduljon elő.

Előfizetések elfogadtatnak Kézdi-Vá-
sárhelyt a kiadóhivatalban, Csik-Szeredán
Szabó Albert könyvnyomdájában. Az előfi-
zetési pénzek vidékről — legcélszerűbben
posta-utalvánnyal — Kézdi-Vásárhelyre,
lapunk kiadó-hivatalába küldendők.

A „Székelyföld“ kiadó-hivatala.

Az erd. róm. kath. tanárok és
a státus.

Az erdélyi róm. kath. státusgyűlés
f. év szeptember hó 22., 23. és 24. nap-
jain számos igen fontos és az erdélyi
katholikusokat közelebből érdeklő dol-
gok tárgyában tanácskozott, hozott ha-
tározatokat, sőt egyet-mást a jövő sta-
tusgyűlésig elintézetlenül is hagyott.

Rájött a gyűlés, hogy a hol a
birtok, ott a hatalom is; s ebből

kifolyólag elhatározta, hogy vagyonát a
kinálkozó kedvező alkalmak szerint bir-
tokba helyezi.

Még ez idő szerint nem gratulálha-
tunk az eredménynek, de mindenesetre
örvendhetünk az eszmének, mely ha ez-
előtt harmincz évvel fogamzott volna
meg az intéző-körök agyában, ma impo-
nálna a katolikus státus nemcsak lefelé,
hanem felfelé is s nem paczkálnék a
„Nemzet“ oly könnyen az erd. r. kath.
státussal és annak intézeteivel.

Alkotott fegyelmi szabályokat a
tanulókra és tanárookra vonatkozólag.

A katolikus intelligentia irta elő,
hogy milyen szigor kell a tanulókkal
szemben gyakorolni; az kívánta a taná-
rokat a lehető legszigorubb szabályok
keretébe vonni.

Igen helyesen. A tanárok kezébe
van a nevelés ügye letéve; a tanároktól
várják, hogy a neveletlen tuskókból, az
elkényesztetett ölebekből, a mindenün-
nen összeszedett kegyenczekből, emberi
képet hordozó bikkficzekből is hasznos
státusférjakat és állampolgárokat ne-
veljenek.

Nem áll ez az egészre; de sajnos!
igen sokan vannak, kik ezen katego-
riákba besorozhatók.

Midőn tehát a státus saját és a haza
jóllétének előmozdítása szempontjából
a tanárokat sokkal szigorubb szabályok
alá akarja szorítani, mint az ifjakat: nem
kétkelünk, hogy ezen szigor vissza-
hatása reményében tette.

Kíváncs volt azonban, hogy a
státus épen oly pontosságot tanúsítson
hozott határozatait megtartásában is,
mint a mily pontossággal ellenőrzi ki-
felé azok meg, vagy meg nem tartását.

Két szellemnapszamos osztálya van
a státusnak: a papi és a tanári. Előbbiek
nagy része a néptől nyeri javadalmazá-
sát, rosszabb és jobb állomásokkal ren-
delkezik, tere van az előhaladásra, emel-
kedésre, mi bizonyára nem csekély ha-
tással lehet az egyesekre, legalább azok-
ra, kik Herkules oszlopáig vágynak.
Utóbbi osztály folyton növekedő ter-
heknek néz elébe, előhaladásában csakis
a szigor, folyton növekedő követelmé-
nyeket, szülők, tanítványok és felebb-
valók neheztelését tapasztalja s midőn
valami vékony elismerésre van kilátása,
az is csak írott, vagy nyomtatott ma-
lasztként nyújtatik; előhaladását csakis
elkeseredése és nyomora növekedésében
láthatja.

A státusgyűlés ezelőtt három évvel
nagy lelkiüleg megszavazott a taná-
roknak fejenként 50, összesen mintegy
2500 frt szálláspénz pótlékot, az igazga-
tótanács méltóztatott kislelkiüleg ez
ideig ki nem utalni, azon egyszerű in-
dokból: az alap nincs azon helyzetben,
hogy ezt teljesíthesse.

S mégis a jelen évi státusgyűlés
kimondja, hogy „a gymnasiumi tanárok
fizetésének javítását szükségesnek tartja,
óhajtja, s mihelyt az alap engedi, eszkö-
zölni fogja.“

Ime! egy újabb írott malaszt. Hogy

valóban nem egyéb, mutatja ezen kife-
jezés: mihelyt az alap engedi.

Hogy engedné azonban ezt az alap,
mikor 3 év lefolyta alatt nem is az ösz-
szesnek, hanem csak a tanárok egyré-
szének nem lehetett az 50 frt szállás-
pénz pótlékot kiutalni.

Ily állapotok közepette nem lehet
egyébre kilátás, mint egy olyforma fize-
tésjavításra, mint 1873-ban, midőn min-
den egyes tanárnak 20, azaz: husz for-
rinttal o. é. emeltetett a fizetése.

Nem hiába mondják és írják, hogy
az erdélyi róm. kath. gymnasiumok és
azok tanárai egész Magyarországon a
legrosszabb anyagi viszonyok között
vannak.

Mikor fog ezen állapot megjavulni,
csak a jó Isten tudja.

Elnöki megnyitó.

A k.-vásárhelyi „Stephanie-men-
ház“ 1884. október hó 5-én tartott
üléséből.

Tisztelt közgyűlés!

Ismét egy év járt le éltünkben, mióta
intézetünk utolsó közgyűlését tartottuk. Va-
lami nevezetes esemény az intézet életében
nem fordult elő. Csendes, zajtalan életmo-
dusában egyéb változás nem is igen törté-
nik, mint az, hogy egyet-kettőt, kik a közélet
zajgó hányódtatásai közül békét keresve, ide
vonultak, innen az örök béke helyére kisé-
rünk, elszállítjuk, miután itt közös részvét
megnyugtató melegében csendesen ereszt-
tette reájuk sötét szárnyait a halál, elszál-
lítjuk az intézet rendtartása szerint ünnepé-
lyes tiszteességgel a halottak hazájába; ez is

A „Székelyföld“ tárczája.

Sötét, hosszú volt

Sötét, hosszú volt az éj, mely
Lelkemet befődte.
Azt hívé, hogy a nap többé
Ki sem süt felette.

Oh, de szemed lángugára
És hangod zenéje
Varázs-szer volt, elszállt tőle
Lelkem sötét éje.

Feljött már és fényözönt szór
Szerelmemnek napja.
Bánat helyett szívemet most
A reménység lakja.

Oh hölgy, kinek tündérúja
E csodát varázslá,
Változtasd át ezt a reményt
Édes boldogsággá.

Elemér.

Gombos uram leánya.

(Elbeszélés.)

Irtá: Dobay János.

V.

Gombos uram visszatért titkos utazá-
sából. A hogy ment, úgy jött, senki sem látta

őt sem elmenni, sem megjöni. Egy reggel
csak kilépett szobájából, megölelte leányát
s gyöngéd kérdéseket intézett hozzá. Gom-
bos uram nagyon megijesztette leányának
bánatos, halovány arcza s elkezdte faggat-
ni oka iránt. Juliska sokszor volt azon a
ponton, hogy atyja keblére vesse magát s
őszintén elmondja, hogy mi fáj az ő szívének
olyan nagyon és apjától kérjen felvilágosi-
tást azon borzasztó titokról, mely Sándor
szívét hirtelen elidegeníté tőle, azonban az
elhatározó pillanatban mindig elhagyta bá-
torsága. Mindig visszariadt a gondolatól,
hogy szíve féltett titkát elárulja. Gombos
mitsem vett észre a lelki harcából, mi a lá-
nya belsejében dult s hitelt adott Juliska
szavainak, hogy sáppadtsága egyszerű testi
bajból származik s pár nap alatt elmúlik.

— Ugy édes leányom, — szolt gyön-
géd hangon — végig simítva a leányka so-
lyem hajfürtjeit, légy egészséges és vidám,
mint eddig voltál.

— Igen atyám, — felelt a leányka bá-
natos mosollyal — igyekezni fogok meg-
gyógyulni és vidám lenni. De nem tudom,
hogy fog-e sikerülni. Tudja az Isten, egy idő
óta úgy nyomja valami a szívemet, nem tu-
dom, hogy valami szerencsétlenség elér-
zete, vagy

— Bolond beszéd! — kiálta haraggal

Gombos, majd meg arcza elsápadt s szeméi
ijesztően villogtak.

— Az Istenért atyám, mi lelt? — kiálta
a leány ijedten — hisz arczod egészen át-
változott.

Gombos hirtelen összeszedé magát s
egy nehányszor fel-s lejárván a szobában,
leányához lépett s szelid s csaknem félénk
hangon szolt:

— Gyermeke, te csakugyan beteg
vagy s rémképeket látsz. Hát ugyan miféle
szerencsétlenség történhetnék velünk! . . .
Mondjad, édes leányom, mit sug a te elő-
érzeted? Kit fenyeget a vész: engem, téged,
vagy mindkettőnket?

— Én nem tudok nevet adni annak, a
mit érek. Mint egy nyomasztó, kellemetlen
érzés jelentkezik, mely minduntalan azon
gondolatot juttatja eszembe, hogy legyek
készen egy nagy csapás elviselésére.

— Bohó gyermek vagy, leányom —
szolt Gombos nyájas, kedveskedő hangon,
melyen azonban remegés volt észrevehető.
— Te oly veszélyeket képzelsz, mik nem lé-
teznek. Légy nyugodt, leányom, nincs okod
semmitől félni. Az öreg Gombos képes leá-
nyát bármily veszélytől megoltalmazni, ha
életét kellene is feláldozni ezért.

Gombos az utolsó szavakat oly szene-
vélyes hangon mondá el, mi a leánykát meg-

lepte. Csodálkozva nézett apja izgatott ar-
czára, melyet sohasem látott eddig ilyennek.
Gombos kifelé indult a szobából, de az ajtó-
tól visszatért. Leánya előtt megállt s a za-
vart, mely egész leányán visszatükröződött,
némileg leküzdve, szelid, kérő hangon szolt:

— Kedves gyermekem, egy kéréssem
lenne hozzád. Ez a legelső kérés, melyet
hozzád intézek, s remélem, hogy teljesíteni
fogod.

— Parancsolj velem, édes atyám. Kész-
séggel megteszek mindent, a mi hatalmam-
ban áll.

Az öreg Gombos hosszú szünet után
folytatá:

— A napokban vendéget várok. Egy
romániai barátom és üzlettársam fia fog meg-
látogatni. Kérlek, légy szíves és nyájas hoz-
zá Egy kissé nyers a fiu, de hidd el
gyermekem, hogy igen fontos érdekek pa-
rancsolják, hogy lehető szívélyes légy hozzá.

Juliska hosszú fürkésző pillantást ve-
tett atyjára, mintha lelkébe akart volna
látni. Gombos nem tudta kiállani e pillan-
tást, zavartan fordítá félre fejét.

— Megteszem, a mit kíván édes atyám
— szolt a leányka. — Én a vendéget szíve-
sen fogadom és elnéző leszek iránta. Remé-
lem, hogy ennél többet nem kíván.

jótétemény, tisztelt közgyűlés! mert sokan vannak a világon oly szerencsétlenek, kiknek még az a sors sem jut ki, hogy viszon-tagság-teljes élet után békében halhassanak meg, s az sem, hogy koporsójukat részvét s kellő tisztesség kísérje a temetőbe; lehetnek olyanok nemcsak a nagy világ messze elnyúló térein, hanem közelében is, mert intézetünk még kis körre terjed, alapvagyona csekély, helyisége is kicsi, csak keveset vehet fel azok közül, kik megnyugodni s meghalni ide vágyának.

Nem törődnek a tisztelt tagok néha azon gondolatral, hogy e jótékony intézetet is szélesebb körre kellene kiterjesztenünk? Nekem e gondolat többször föttött a figyel-memet. Világosan látom az intézet jótékony-ságát, szembetűnő áldásos voltát, s úgy sze-retem, hogy szeretetből megnagyobbítani, kiszélesíteni ohajtánám. Olyforma érzés ez lelkemben, mint a szülőé, ki kedves gyer-mekének növekedését, fejlődését várja, ohajtja, reméli. S miután e nemes város és vidéke értelmiségének, tehetősebbjeinek ne-mes-lelkűsége ezen s a többi intézetek ala-pítása és fenntartása által eléggé igénybe van véve, én a menház alapjának növekedé-sét azok által vélem eszközölni, kik aztán majd éltök végén annak jótékony hajléka-ban fognak megnyugvást keresni. Hogy sze-gényebb tagjai a társadalomnak, kisebb ipa-rosai a városnak napi, havi, vagy akár évi keresményükből egy, két, három s több fo-rintot megtakarítva, itt az intézet pénztára-nál helyeznék el megőrzés végett; ez után az alap szaporodnék, idővel növekednék s az ily betevők munkaképtelenség esetén itt keresve s találva méltó menhelyet, az inté-zet — céljához képest — kiszélesednék rendre, rendre annyira, hogy majd egyet sem kellene elutasítani, ki ott keres mene-déket. Ajánlom ez eszmét a becses tagok figyelmébe; beszéljenek arról, érleljék, tisz-tázzák, fejtegetsék, s ha jónak találják: ez által, — ha jobbat találának ennél: az által törekedjünk az áldásos intézetet is tágítani. Működésünk bizonyára a menházban meg-vonulóknak boldogítására s a mindenható Istennek tetszésére fog szolgálni.

A lejárt évben miként állott, mozgott az intézet, arról a titkári jelentés értesíteni fogja a tisztelt közgyűlést. Én a jótévő in-tézetet, annak pártolását, buzgó támogatá-sát lelkőkre kötve, ezzel a mai közgyűlést megnyitottnak nyilvánítom.

Október 6.

Harminezöt éve mult annak, hogy Ara-don a szabadságharc hősei, vezérei közül bitófán kimulta a „tizenhárom“.

— Nem édes leányom, ennyivel meg vagyok elégedve.

Gombos láthatólag megnyugodva, de-rült arczeccal távozott s Juliska meg ott maradván, elgondolkodott az apjával folyta-tott különös párbeszéd felett. Az a különös magaviselet, az az izgatottság először éb-resztették fel benne azt a sejtelmet, hogy apjának életében van egy titok, mely ólom-súlyként nehezedik lelkére s mely kimond-hatlan nyugtalanságot okoz neki. Apja, ki eddig csak parancsolni szokott, mily sziv-rehatóan kérte, hogy a várt vendéget szívesen fogadja. Tehát a vendég és apja között szo-ros összefüggésnek kell lenni. De minő ka-pcsok fűzhetik őket össze? ... Juliska még csak sejteni sem tudta ezt. Érezte, hogy a vendég, veszélyt fog hozni házukra, azonban nem volt hatalmában annak elhárítására va-lamit tenni. Tehát szorongó szívvel nézett a bekövetkezendő események elébe.

Az apa és leánya többé nem beszéltek e tárgyról. Gombos uram visszanyerte szo-kott rideg modorát, mintha restelte volna, hogy gyengének mutatkozott leánya előtt, gondosan került minden alkalmat, hogy vele egyedül maradjon. Juliska ezután titokban gondos megfigyelés alá vette atyját s a nála tapasztalt izgatott nyugtalanság mind job-ban megerősítette gyanúját.

Másnap délután egy poros fogat hajta-

És azóta Arad a magyar honszeretet Golgothája.

„Október 6-án — úgy mond egyik jeles írónk — az aradi vár profosza levágott 13 vesszőt annak jeléül, hogy nem ismerték a földön akkor e szót: irgalom.“ — És eme gyásznapi emléket ünnepelte is Arad a mino-riták templomában minden évben gyász isteni tiszteléssel.

A példa vonz. Arad után Pest, Nagy-Várád, Debreczen stb. városok templomai-ban is meg lett tartva a „requiem“.

Háromszék megyében is rég idő óta megbeszélés tárgyát képezte október 6-ának megünneplése.

Igaz, sem politikai, sem vallási törvény nem rendeli ez ünnep megünnepését, de a nem-zeti kegyelet e napot ünneppé avatja.

A „Rikán belöli honvéd-egylet“ is, de különösen annak lelkes elnöke, K. Horváth Ignác, a szeptember 23-án megtartott gyű-lésen kimondta határozat gyanánt, miszerint a tizenhárom aradi vértanúért az egylet re-quiemet fog tartani és pedig Kézdi-Vásár-helyt, a minoriták kantai templomában. És az ige testté lön.

A gyűlés kebeléből egy szűkebb körű bizottság fölkérte a szentléleki apát-kanonok ő nagyságát, Bálint Károly urat a pontifiká-lásra. Egyszersmind a minorita-rendiek fő-tiszt. házfőnöke is e tekintetben meg lett keresve. És mindkét részről a hazafias öröm nyilvánult e haladáson. A beleegyezés megvolt.

Október 6-án csakugyan a Cserey-féle helyiségben összegyűltek a 48-as idők élő tagjai. Három mozsárlövés jelezte az indu-lást. A kantai kolostor templomának közepén emelkedett a kataphalk koszorúkkal be-fűdve és gyászkeretben a dicső tizenhá-rom képe.

Majd nagyságos és főtisztelendő Bálint Károly apát ur teljes ornátusban, teljes egy-házi segédlettel elvégezte a requiemet. A templom zsufolóság tömve volt. Az első pa-dokban méltóságos K. Horváth Ignác elnök ural az élen ott volt a város, az egész vidék honvédsége, mely a gigási harcokat vívta. Oly arcok, a milyeneket ma már nem is mindenütt, csak a régi nemzeti képeken lá-tunk festve, rajzolva.

Ott volt a brassói fellegrvár egykori parancsnoka, Tóth Samu bácsi; Turóczy Mó-zes, a híres ágyuöntő, a kinek a készítmé-nyeivel anyai bajt szerzett Gábor Áron a németnek és muszkanak; s többen mások, kiket személyesen és névszerint nem isme-rünk. Régi, őszülő, napbarnította hunn ar-czok egytől egyig.

Ott lehetett látni a templom padjaiban a polgári és az iparos-osztály gyászba öltö-zött nőit. Valódi honleányok, a kik zokogva

tott be Gombos uram udvarába. Juliska szíve nagyot dobbant, midőn abból egy ifjút látott kiszállani. Gombos uram erőltetett nyájas-sággal fogadta a vendéget, mi Juliska figyel-mét nem kerülte el. Az ifju 23—30 éves le-hetett elég esinos külsővel; azonban azon bátor, sőt mondhatni szemtelen tekintet, melylyel Juliskát vizsgálá s azon pajtáskodó modor, melylyel Gombos urammal bánt, első pillanatra ellenszenvet keltett fel a leánykánál. Juliska észrevéve, hogy miként vonaglanak apjának arcizmai s mily gör-csösen huzódnak össze öklei, midőn szemte-len bizalmaskodással közeledett feléje s né-ma borzadályllyal várta a történetedőket.

Az ifju oly otthoniasan kezdé magát a szobákban elhelyezni, mintha nem akart volna egyhamar innen mozdulni. Kifogy-atlan bőbeszédűséggel szórta Juliskára az izetlen bókákat, mit a leányka hideg mosoly-llyal fogadott. Juliska már az első pillanat-ban tisztába jött azzal, hogy a vendég egy üres szívű léha ember minden műveltség nélkül s szívét félelem fogta el, ha arra gon-dolt, hogy tán valamikor egyedül marad ezen emberrel.

— Ah mily szép és kedves itt minden — szölt az ifju az ablakon kitekintve — valóságos paradicsom. E szép kert itt bizo-nyára a szép Julia nagysám szép kezeinek műve; e regényes hegyek amott tulfelől, ez

sírátták azt a „tizenhárom“ és azokat, a kik velök vértettek el a hazáért.

A törvénytörő, a járásbíró, a városi tanács egyes tagjai is ott voltak. És csak az érinti a keblet fájdalmasan, miért nem volt ott a három említett hivatal testületileg? Egy testület azáltal tűnt föl leginkább, hogy tagjai közül egy sem volt jelen.

Az egyik mellékoltáron főtiszt. Szij-jártó Izidor, a r. kath. gymnasium érdemes igazgatója mondott csöndes gyászmisét. Az ifjuság a padsorok között a templom közepén volt felállítva.

A polgári osztály, különösen a városi, valláskülönbőség nélkül nagy számban volt képviselve.

Csak a közös iskola leány- és finőven-dékei a tanítókkal karra nem voltak jelen. Pe-dig azt mondja Gabányi:

„Hadd tudja meg az a gyermek,
Hogy volt egyszer a világon.
Kit honáért bakó ölt meg,
Olyan dicső tizenhárom.“

A gyász isteni tisztelet végével a ko-lostor főnökének szobájában ünnepélyes tisz-telgés volt Bálint Károly apát-kanonok ur ő nagyságánál, főtiszt. Tamás Marczell mino-rita házfőnök urnál. Onnan főtiszt. Szijjártó Izidor gymn. igazgató urhoz vonult föl az egylet. A tisztelgések alkalmával az isteni tisztelet megtartásáért köszönetnyilvánítás is történt.

Ezután a Cserey-féle vendéglőben disz-ebéd volt. Ezt gyűlés előzte meg.

A diszebed anyagi oldalát teljesen ma-gára vállalta mélt. K. Horváth Ignác ur, a „Rikán belöli honvéd-egylet“ elnöke. E vitéz derék honfi annak idején vérvél és vagy-o-nával áldozott a hazáért, s most sem riad vissza, tesz, áldoz, fárad mindenütt, a hol ápolni, oltalmazni kell a honszerelmet; áldo-zott most is, mint mindenkor és mindenütt, a hazáért. Fogadja az egylet és a jelenvott asztaltársak őszinte elismerését ez áldo-zatért is.

Lelkes, hazafias köszöntőkben nem volt hiány. Bálint Károly ő nagyságára köszönté az első poharat mélt. K. Horváth Ignác ur, az egylet elnöke. Az elnök ő méltóságára vi-szont az apát ur. Hivatkozás a multa, je-lenre és jövőre képezte a tárgyat. Majd újból mélt. Szentiványi Ignác ur felköszönté a klerust, de különösen annak egyik jelenlevő kimagasló tagját, főt. Szijjártó Izidor igaz-gató urat, a kerületi papságot és a kantai kolostor szerzetes tagjait. Viszont Szijjártó I. ur üdvözölte lelkes szavakban az egybe-gyűlt régi bajnokokat, a kikkel koránál fogva nem vett ugyan részt a harcokban, de azért nem hátrálna meg a jelen-kor nem-zedékével oly esetben, a mikor dulce et de-corum est pro patria mori. Mert — úgy mond a költővel —

a pompás hegyi levegő egészen elbájolja az embert. Én áldom vezéreteket, mely engem ide vezetett, de nem is fognak egyhamar megszabadulni én tőlem. Ha kidoznak is, visszajövök. Remélem, a szeretetreméltó Ju-lia nagysám ezt nem fogja tenni, meg Gombos bátyám sem.

— Vendégeinket szívesen látjuk — szölt a hölgy hidegen.

— Nagyon lekötelez kisasszony. Julia nagysám úgy látszik, keveset beszél, de ha szól, hangja olyan, mint mennyei zene, és én mindennemű zenét imádok. Szokott zenélni a kisasszony?

— Zongorázni.

— Ah pompás. Én majd énekelni fogok hozzá. Ha úgy tetszik, azonnal meg is pró-bálhatjuk. Ismerőseim el vannak ragadtatva hangom által.

— Tán czélszerűbb lenne az ut fáradal-mait először kipihennie — szölt a leányka, megjéjve az ifju készségén.

— Legkevésbé sem vagyok fáradt; biztosíthatom, hogy nem vagyok az. Kérem, ha úgy tetszik, tartsuk meg az első próbát. Ah előre örvendek, mennyi pompás napot fogunk együtt zenélve majd szerezni.

— Juliska kénytelen volt zongorához ülni s eljátszani egy tucet darabot, melyet a vendég hamis torokhangon kísért, miköz-ben oly kihívó mozdulatokkal illusztrálta a

„Csak sasi nemzenek a sasok,
És nem szül gyáva nyulat Nubia párdúca.“

Fel lettek még köszöntve az egylet nes-torai, a többi közt Tóth Samu bácsi, tek. Szász Dániel őrnagy, Farkas Ignác volt testőrtiszt és mások.

Ezután jött egy indítvány. Arról volt szó, működnek mindenki közre, hogy októ-ber 6-át minden templomban ünnepeljék meg emlékezetképen. És ha egy megyét majd más követ, lassan az egész ország elfogadja a gyásznapot.

Ezen indítványra nagys. Bálint Károly apát ur nagyon bölcsen azt válaszolta, hogy habár ez egyelőre kissé különös indítvány, a mely törvényt aligha fog valaha alkot-hatni, mindazáltal ha lesznek világi férfiak, a kik a gyásznapot megülni ohajtják, legye-nek meggyőződve, hogy a kath. klerus szent kötelességének ismeri majd velök tartani.

Végül az ő nagysága által mondott szavak hatása alatt éltetve és áldva lett a h a z a.

Adja is az egek ura. Legyen ugy or-szágszerte, a hogyan azt a honszeretet Ge-niusza megköveteli.

Tartsa is meg emlékében a magyar ok-tóber 6-ikát. Nem feledheti, tudjuk jól, e e napot és azt a 13 bitófát sohasem. Legyen e nap intő jel, hogy:

„De ki mindent elfelejtett,
Az a néhány jól vigyázzon!
Boszút állni vissza jöhet
A legyilkolt tizenhárom.“

Addig pedig: Requiem aeternam dona eis Domine
Et lux perpetua luceat eis.

Hábor.

Levelezés.

Hosszufalu, 1884. szept. 29.

(Romániai henczegés és pöffeszkedés.)

A ki közvetlen a határszélen lakik, avagy az új királyságban utazik, gyakran hallhat — akarva, nem akarva — oly döly-fös, oly henczegő kifakadásokat, melyek még a higgadtan és józanon gondolkodó ma-gyar ember szívet is végig sértik. Nekem mindezekből a közelmúltban bővön kijutott; most lássuk, mennyiben részesedtek abból az alig múltban mások.

Tegnap délután 5 és 6 óra közt Ru-dolf trónörökös Károly király társaságában a Sinájból a Predealra érkezett, hol a vára-kozó nagy közönség által különböző nyelve-ken riadó üdvkiáltásokkal fogadtattak.

Ezen ünnepélyes fogadtatásnál jelen volt a hétfalusi szolgabírói hivatalnál alkal-mazásban álló m. kir. honvéd hadnagy s köz-igazgatási joggyakornok Zonda János és

szerezni dalok szövegét, mi nem egyszer arczába kergeté a vért a szegény leány-kának.

Midőn végre az egész énekkészlete ki lett meritve, felkérte Juliskát, hogy mutassa meg kertjét, mert ő bolondja a virágoknak.

— Ah, kisasszony, a kertben oly jól érzi magát az ember! A tündő tágu, a sziv hevesebben dobog. A virág a természet köl-tészete. Ezt hallottam valamikor valakitől és ez igaz is. Én imádom a költészetet. Magam is készítettem egykor verseket. Egy nehány nalam is, s egy alkalommal leszek bátor egy pár darabot felolvasni. Ismerőseim el vannak ragadtatva verseim által s mindig unszolnak, hogy nyomassam ki.

Juliska hiába menté magát, hogy neki dolga van a konyha körül; az ifju nem tági-tott. Kimentek a kertbe. Az ifju minden tö virágnál egész dicsbeszédet tartott. Minde-nikről tudott valamit mondani s a sok éme-ly-gős frázisból ép annyi jutott Juliskának, mint virágainak.

— Tudja-e Julia nagysám, hogy a vi-rág olyan, mint az emberi szív? A szív sze-relmet, a növény virágot hajt; az boldogit, ez meg elbájol. Nemde esinos eszme? Egé-szen eredeti és új. Az enyém. Verset is irtam róla; majd alkalmilag fel fogom Nagysádnak olvasni. Én imádom az új eszméket. Minden legkisebb tárgy pompás gondolatokat kelt

ugyanottani irnok Lukács Károly ur is, kiket a felség és fenség távozása s a közönség széttoszlása után néhány óra múlva, azon ürügy alatt, mintha nevezett urak Károly király után ezt kiáltották volna: „Ud uit“, a román fegyveres hatalom az internacionális perrenon lefogott s most mindkettővel kénye-kedve szerint bánik. Hisszük azonban, hogy a basáskodás rövid ideig tarthat, mert illetékes beavatkozás történt.

Ime, egy újabb henezegésnek egy hü képe.

Effendi.

Görgény-Szentimre, október 4.

A „Kolozsvári Közlöny“-nek, mint legjobban értesült lapnak, bizonyára több példánya lesz már a tek. szerkesztő ur asztalán, melyekből kimerítően olvashatók az itt lefolyó nagy események.

Csupán annyival akarom a megbízottabb helyről jövő értesítést megtoldani becses lapjában, hogy a görgényi ez idei udvartartás — hála az égnek! — némi magyar színezettel is bír. Igaz, hogy a vidéki arisztokracziát kivéve, csak elvétve találunk egy magyar hangzású nevet az udvartartás magas személyek között, de szinte örömmel feledjük ezt, ha a legfenségebb ur gyakran szép magyarsággal előadott rövid beszédeit halljuk.

Elragadó volt azonban a mai nap a Görgényben levő magyarokra nézve, a midőn valóban polgári gondtalanságával és fesztelenségével láttuk és hallhattuk az ugyancsak mai napon Ő fensége által elejtett második medve feletti toron édes hazánk szép nyelvén a „Körösi lány“-t és más magyar dalokat a legmagasabb és magas vadásztársaság által Salamon zenéje mellett vígan énekelni. A várkastély parkja fényben uszott s összevegyülve boldog és boldogtalan a legmagasabb uraságokkal álltak körül a 300 kilogrammot meghaladó kiterített medvét.

Három lösebb látható a szegény „Niculaj“-on, a mint a nép e medvét mult nyári garázdaságairól ismeri és nevezi; de már az első lövésnél összeroskadt; a másik két lövéssel Ő fensége csak a megközelíthetést tette biztossá.

Kapott is zöld galyat és virágot a legsebbe kezekből, különösen minket magyarokat elbájoló fenséges nejtől, kitüntetésül.

Aztán folyt vidáman, fesztellenül a tor, hogy szinte feledtük a mérhetlen ürt, mely személyt személytől választ el és gyönyörködtünk Pálffy grófnő rendeleteiben, melyek a legesiklandósabb magyar nótákra szoltak kolozsvári Salamonnak.

bennem, s nincs olyan nap, hogy egy-egy új eszmével el ne ragadnám ismerőseimet.

— Ön uram igen kitűnő ember — szolt gunynyal a leánya.

— Ah, mily hidegen mondja ezt nekem! — kiáltott fel hévvel az ifju. — Az én ismerőseim nem így nyilatkoznak csekély érdemeimről. Ön oly hideg, mint hazájának havasai. Oh, de én imádom a hideget. A tél zord szépsége sok jeles eszmét ébresztett már bennem. Apropos! Szokott ön koresolyáznai?

— Nem.

— Sebaj. Majd, ha télen ismét tiszteletet teend, leczkéket fogok adni. Én rajongok a koresolyázásért. Meglátja, mily mennyei élvezet, szédlületes sebességgel végig rohanni a jég sima tükrén. Én mindenben a végleteket szeretem, a koresolyázásban ép úgy, mint más egyebben. Gyűlölöm a közepszerűséget, mely semmi nevezetes dolgot nem képes teremteni. Rohanva haladni s mindig új eszméket teremteni; ez az én elvem.

Juliska bámulva hallgatá e kimeríthetetlen szóart, mely mindig ugyanezen tárgy, az imádott „én“ körül forgott, s kétségbeesve gondolt arra, hogy tán heteket kell ezen ember társaságában eltölteni. Az a toladó bizalmasság, melylyel feléje közeledett s azok a szenvedélyes pillantások rémüléssel tölték el szívét. Sejtette, hogy ezen ember titkos hatalmat gyakorol atyja felett, s tudta,

Szóval Görgényben általános örömrul, s ha az idő nem változik, néhány nappal tovább marad az udvar, a mint tervezve volt.

A viszontlátásig

B. I.

Meghívás.

A „Háromszékmezei tanítótestület“ az az évi rendes nagygyűlését október 23. és 24-ik napjain Kovásznán d. e. 9 órán kezdve fogja megtartani, melyre a tagok oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az igazolatlan elmaradás esetén az alapszabály 8. §. fog alkalmaztatni.

Tárgyak:

I-ső nap. (Okt. 23.)

1. Elnöki megnyitó beszéd.
2. Bizottságok kiküldése: a) a gyakorlati tanítások meghallgatására; b) a humán- és tanítástelek megtekintésére és c) az esetleg tartandó III. orsz. tanítói gyűlésre megválasztandó képviselők szavazatszedésére.
3. Titkári és pénztárosi jelentés a mult évről.
4. M. Székely János értekezik: „Mik volnának a tanítói tekintély emelésének hatásos eszközei?“ című kérdéssről.
5. Emlékbeszéd néhai Molnár Áron felett Bodola Sándor által.
6. A választmány javaslata: „A népiskola és közegészségügy“ című tételről.
7. Jelentések: Jász-Nagykun-Szolnok-megye tanítótestületének átirata és a Bartók Béla által szerkesztett „Gazdasági füzetek“ tárgyában a titkár által.
8. A választmány javaslata a tanítói oklevél érvényessége tárgyában.
9. Emlékbeszéd néhai Simon Ferencz felett Farkas Károly által.

II. nap. (Okt. 24.)

10. 8—9 óráig gyakorlati tanításokat tartanak a kovásznai községi fiúiskolában Csörja Ferencz a nyelvtanból a II-ik osztályban és Bideskuty Róbert az állami leányiskolában, feltüntetni, hogy mikép kell 6 osztályt egyszerre foglalkoztatni az egy tanítóval bíró elemi népiskolában.
11. A választmány javaslata: „A törtek tanítása a népiskolában“ című tételről.
12. Tanítói könyvtár állását feltüntető jelentés Nagys. Komáromy Andor kir. tanfelügyelő ur által.
13. „Kellem és jellem“, felolvasás Vajna Mihály által.
14. Javaslát a házszabályok és ügyrend tárgyában.
15. Emlékbeszéd néhai Serester Tamás felett Csutak Lajos által.

hogy neki atyjáért tűrni kell e kinos fecsegést; de mi lesz akkor, ha az ifju még merészebb és toladóbb leend? ... Akkor mi lesz vele? ... Ki fogja megvédelmezni? ... Oh, ha Sándor el nem hagyta volna, mily másképen volna minden! ... E kinos gondolatok sulya alatt tértek vissza a házba. Az ifju ezalatt sem szünt meg egy perczig sem beszélni. Elbeszélte egész élettörténetét, s elmondott mindent, a mit tudott.

Juliska csak akkor érezte némileg nyugodtnak magát, midőn este a vendég nyugalomra tért. Midőn apjával egyedül érzé magát, esengő hangon szolt:

— Atyám, az égre kérlek, beszélj, kicsoda ez az ember?

— Neve, a mint tudod, Steiner Károly; egy régi barátom fia — felelt az apa komoran. Romániában nagy vagyona van. Később elmondom, hogy minő kapocs fűz hozzá, de most már késő az idő rá, mert igen hosszú történet. Most eredj alunni, édes leányom.

— Atyám, esedezem, foglald el ezen embert, vidd magaddal, a hová mész, csak velem egyedül ne hagyd. Ez az ember egy örült s én félek tőle.

— Légy nyugodt, gyermekem, ő nem fog téged bántani, különben is én őrködöm felettéd.

E szavak után Gombos uram megcsókolt a leánya homlokát s nagyot sohajtva, alunni ment.

(Folytatása következik.)

16. Kiküldött bizottságok jelentései.

17. Jövő évi nagygyűlés helyének megállapítása.

18. Elnöki bezáró beszéd.

Értesítettnek a t. tagok, hogy első nap, azaz október 23-án este az országos tanítói árvaház, az „Eötvös-alap“ és a megyei tanítói segély-alap javára hangversenynyel egybekötött táncestély rendeztetik. Felhivatnak továbbá a kartársak, hogy az elszállásolás és közös ebéd eszközölhetése céljából legkésőbb október 20-ig Vajna Mihály tanító urat Kovásznán értesíteni szíveskedjenek.

Kézdi-Vásárhelyen, 1884. okt. 3.

A választmány határozatából:

Gyöngyösi István,
tanítótestületi titkár.

Meghívás.

A kézdívásárhelyi oltár-egyletnek folyó évi október 12-én délután 1½ órakor Kézdi-Vásárhelyt a kantai gymnasium nagy termében közgyűlése leend, melyre az érdeklődők tisztelettel meghivatnak.

A gyűlés főbb tárgyai:

1. Megnyitás.
2. A számadások betérjesztése és átvizsgálása.
3. A számvizsgáló bizottság kinevezése.
4. Tudósítás az egylet életéről.
5. Pénzkezelés módjának elintézése.
6. Tisztviselők újra választása.
7. A vízkereszti gyűjtés eredményének bejelentése és a gyűjtésnek jövő évre való elrendezése.

8. Az 1885-iki tárlat megtartásáról táncskozás.

9. Több más folyó ügyek és indítványok. Zágón, 1884.

Br. Szentkereszty Stephanie,
elnök.

Bálint László,
főjegyző.

Különfélék.

— A mult vasárnap tartattak meg a k. vásárhelyi Erzsébet árvaleány-nevelő intézet, a Stephanie-menház és kórház-egyletek rendes évi közgyűlései. Az elnöki megnyitót a titkári jelentéseket közölni fogjuk, melyekből az olvasó közönség hü képet nyerhet a nevezett egyletek életéről; itt csak azt kívánjuk megjegyezni, hogy általános feltűnést keltett azon körülmény, hogy a vidék e gyűlésen egyáltalában senki által sem volt képviselve, ámbár, mint illetékes helyről értesültünk, több mint 200 meghívó küldetett vidékre. Ezen részvétlenség annyival megfoghatatlanabb, mivel e humán intézetek áldásait leginkább a vidék élvezi.

— Differitisz. K.-Vásárhelyi Sz. L.-nak egy kis gyermeke differitiszben elhalt. A rendőrség azonnal elzáratta a házat minden közlekedéstől és őrt állítottatott elébe, szóval a törvény által előírt intézkedések azonnal igénybe vétettek.

— Pozsonyból azt távirják egyik kézdívásárhelyi szeszgyárosnak, hogy ott a marhavész kiűtött s 105 drb. hizott marha, melyet egyik szeszgyáros küldött fel, 21 napi vesztgázr alá helyeztetett.

— Homokai szántársulata f. hó 7-dikén bucsuzott el a csikszeredai közönségtől s mint értesülünk, innen Szépvízre s onnan pedig Gyergyó-Szt.-Miklósrá szándékozik rándulni.

— Abrudbányai Béla erdőtanácsos f. hó 5-án Csik-Szeredába érkezett, hogy Kőváry László erdőmester kíséretében Csikot és Gyergyót beutazza s az üzemtervekre vonatkozólag saját nézeteit is nyilvánítsa.

— Középítészeti felügyelőnek az 5-dik kerületbe az elhalt Horváth Sámuel helyébe Haim Sándor neveztetett ki.

— Bethlen András gróf főispán e hó 2-án Dr. Kádbéó Ferencz ügyvédet Brassómege tiszteletbeli tisztí ügyészévé nevezte ki.

— A szegény Szepl. Csendes örült volt, ismerte mindenki. Minden hónap kétharmad részében szorgalmasan vitte mester-

ségét, azonban, ha rájött az eszelősség, megindult s a szomszédságban minden háznál bejelentette, hogy az ő fejében megindultak a perek s hogy ő nem lesz oka, ha őt valami éri. Rögeszméje volt, hogy neki a bécsi banknál egy néhány száz forintja van s hogy őt ezért üldözik. Pár nappal ezelőtt rájött az örütség, eltűnt a városról. Bebo-lyongta a vidéket, míg végre kedden reggel halva találták a Bélafalva és Esztelek közötti mezőn. Az orvos azonnal kiszállt a helyszínére, megvizsgálta a hullát s azon gutaütést konstatalt. A szegény ember valószínűleg addig bolyongott a mezőkön, míg éhség és fáradtság miatt összeroskadt és a szélhűdés beállt. Ártatlan, csendes örült volt, ki sohasem ártott senkinek. Végre tehát megmenekült képzelt üldözőitől.

— Az építő iparosok téli tanfolyama. Az állami közép ipartanodában a télen szünetelő építőiparosok — könmivesek, ácsok és kőfaragók — számára rendezett tanfolyam f. évi november hó 3-dik napján fog megnyitni. A tanfolyam négy téli félévre terjed s évenként november hó elejétől márczius hó végéig tart. E tanfolyamon az illető építőiparosok rendszeres szakkiepzéstést s annak sikeres bevégezése után végbizonyítványt nyernek. Tanulóul felvétetnek a 14-dik életévüket betöltött azon könmives-, ács- és kőfaragó-segédék, a kik folyékonyan olvasni, írni és számolni tudnak s legalább egy évig a gyakorlatban működtek. A felvételre jelentkezők erkölcsi bizonyítványt, továbbá főnökeiktől igazolványt tartoznak előmutatni arról, hogy mely idő óta működnek a gyakorlatban és melyik szakban dolgoznak. A beiratások az intézet helyiségében (VIII. kerület, Bodzafa-utca 28. sz.) október hó 15-dik napján kezdődnek s e hó végéig tartatnak.

Szerkesztői izenet.

P. L. Gy.-Szentmiklós. Küldeménye annyira magánjellegű, hogy azt közzé nem tehetjük. Különben is a közlemény, melyre válaszul szolgált, nem e lapok hasábjain jelent meg. Más ügyben szívesen szolgálunk.

R. Cz. urnak. Helytt. Köszönjük. Szívesen látjuk mások is.

B. I. Szász-Régen. Köszönjük szíves megemlékezését. Igéretet beváltását várjuk. Mostani boldog napjaid legyenek örökké tartók. Szíves üdvözet,

Felölös szerkesztők:

Ifj. Dobay János.

Móricz Gyula.

Kiadó tulajdonos:

Szabó Albert.

Hirdetmény.

12 drb 55, 4 drb 25 vedres s több kisebb tisztán kezelt hitelesített boros hordó Gazda Györgynél, Kovásznán, jutányos áron eladó. 2—2

2438. szhoz.

Hirdetmény.

Gyergyó-Szent-Miklós község képviselőtestülete által hozott és fensőbb megerősítést nyert határozat folytán egy új község-házat szándékozik építtetni, minek felvállalására ezennel pályázat hirdettetik.

Az építés megkezdendő lesz 1885. év tavaszán és bevégezendő 1886. augusztus 15. napjáig. A többi vonatkozó feltételek, terv és költségvetés a község hivatalos helyiségében a rendes órákban betekintheők.

Az építésnek megállapított előirányzata 32207 frt 22 kr. o. é.

A versenytárgyalás szabályszerű és 3220 frt bántpénzzel ellátott írásbeli ajánlatok után folyó 1884. évi október hó 27. napján délutáni 3 órakor történik, illetőleg akkor bontatnak fel az ajánlatok, azok azonban ugyanezen hó 26. napja déli 12 óráig alulírt községlőljáráshoz már előre beadandók, mivel ezen időn túl még a posta után érkezendő ajánlatok sem fogadtatnak el.

A beadott ajánlatok a versenytárgyalás megkezdése előtt csak a bántpénz vesztése mellett adatnak vissza.

Községlőljáráshoz.

Gyergyó-Szent-Miklós, 1884. szeptember 30-án.

Ferenczy István,
bíró.
Gencsi Alajos,
jegyző.

1—3

VII. évfolyam.

SAJÁDLAPOK

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilapra.

Felelős szerkesztő: KOMÓCSY Lajos.

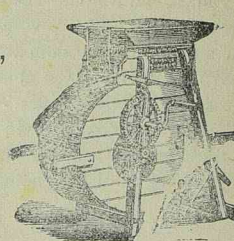
Lapunk — társai között legnagyobb elterjedésnek örvendő — immár hetedik évfolyamát éli. Minthát kívánára mindenkinek különösen a szűkebb és szélesebb társaságban előfizetési felhívást, e helyen csak röviden emlékeztetünk meg a közfelfigyelésnek örvendő lapról. — A „Képes Sajádlapok” három fajtát tartalommal jelen meg a legújabb kiadásban, szép, tiszta, színes borítékban. Minden szám sok művészi kivitelű képet hoz. A főtáblán vannak eredeti s a kitérők legnagyobb részben fordított rövidke regények, elbeszélések, rajzok, életképek, humorizmusok; eredeti s más költők versei, heit társak, ismeret, tudományos cikkek, a főváros, vidék s külföld híradói, fontos hírei; az irodalom és művészet körében felmerülő minden mozgó. — Minden számhoz egy fajtát külön regénymelletti könyvkezelés. — Humor rovat, leggyakrabban képekkel. — Hasonként „Nővilág” című divatlap számaiban képek, szabásrajzok stb. is jár ingyenes mellékletként. A boríték telve a komoly s tréfás talányok minden fajtával. A talányok között gyönyörű olajnyomatú képek (díszes aranykeretben), regények stb. sorolhatók ki.

A folyó évfolyamra külön regény-melléklettel „Scarra Rachel” kitűnő, cselekvésgazdag, érdeklőtlen regényt adjuk. — Mutatványt kívánatra bérletnek küld bérletre. — Előfizetési ár: egész évre 6 ft, fél évre 3 ft, negyed évre 1 ft 50 kr. — Méhner Vilmos kiadójavára: Budapest, papnővelde-utca 8. szám alatt.

WASS és RIEMER

27-52

vaskereskedése, gazdasági gépek, FECSKENDŐK, tüzelő szerelvények és harangok állandó gyári raktára és kiállítása Sz.-Udvarhelyt.

Mint hazánk leghíresebb és megbízhatóbb gyárosainak képviselői, ajánljuk a következő, nagy választékban készletben levő gazdasági gépeket, eszközöket és szerelvényeket:

Soproni Seltenhofer Frigyes és fiától: tüzi fecskendők, tüzelő-szerelvények és harangokat.

Budapesti Grossmann és Rauschenbachtól: kitűnő, legjobb szerkezetű kézi, lövegyű járgányos cséplőgépek és rostákat.

Budapesti Brogle Jozseftől: konkolyválasztó trieurók, szóróróstkák és kukuricizamorsolók.

Mosonyi Kühne Edéltől: Hungaria Drill sorbavető gépek, lökapák, ekék és boronák, szecska- és répavágó gépeket.

Budapesti Kotzko Páltól: szecska-, répavágók, rostáló-, daráló-, vető-, boronáló- és összes ekéit.

Továbbá: Angolhon legelső gyárosa Lincoln Clayton és Shuttleworthtól: gőzcséplők- és mozdonyokat. — Bécsi Tanczos Rezsőtől: tűz és betörés ellen biztos pénzszekrényeket.

Mindezen elősorolt gazdasági gépek, tüzi fecskendők, tüzelő szerelvények és harangokból nagyválasztékú raktárt tartván, felhívjuk a nagyérdemű gazdaközönseget annak megtekintésére. Gépeink könnyű járása, szolid szerkezete és észszerű használhatóságáról mindenki személyesen meggyőződhetik, mire nézve készek vagyunk a felelősséget elvállalni. — Magunkat a n. é. közönség szíves jóindulatába ajánlván, kérjük minél gyakoribb megbízásait.

Kiváló tisztelettel
WASS és RIEMER.

Van szerencsém a n. érd. közönség figyelmét felhívni, hogy kézdivásárhelyi könyvnyomdamban és Csikszeredában Györgyjakab Márton bérlőnél a következő NYOMTATVÁNYOK ÁLLANDÓAN RAKTÁRON TARTATNAK

és KIS MENNYISÉGBEN is feltűnő OLCSÓ ÁRON kaphatók:	
Adás-vevési szerződés.	Halottvizsgálati jknyv, VII. minta.
Adóbejelentés, kisütősöknek szeszgyárosoknak.	Halottkémi jelentés halottvizsgálati jegyzőkönyvekkel, VIII. minta.
Adóhátralék-törlesztési kimutatás. L. K.	Határidő-napló, közs. bir. 13. §.
Adóhátraléki kimutatás, havi.	Határszéli igazolványérti utalvány.
" " 1/4 évi.	Honvéd-változási kimutatás.
" " 1 évi.	Himlőoltási bizonyítótábla.
Adósság-levél r. k. egyházhhoz tartozó pénzalaphoz.	Himlőoltási részletes kimutatás.
Anyakönyv, róm. k. népiskolák részére, B. minta.	Hivatalos árverési hirdetmény. Adóügy.
Anyakönyv, tanköteles növendékek részére. (L. T.)	Havi adó-kimutatás. L. A.
Állategészségügyi kimutatás.	Hivatalos bélyeglelet.
Árverési feltételek.	Hivatalos jelentés, a 3 hóig nem szorgalmazott vérehajtásról.
Árverési kérés, ingóságokra és ingatlanokra.	Hivatalos jelentés, a teljesített vérehajtásról.
Árverési hirdetmény bir. végrehajtóknak.	Idésvény, községi bíraskodáshoz.
Árverési hirdetmény, adóügyben. (L. H.)	Idésvény, erdőkíhágásos ügyekhez.
Baromvársai jegyzőkönyv.	Iktató-könyv, községi részére.
Béketárgyalási jknyv, közs. bir. L. T.	Iktató-könyv, erdőkíhágásos ügyekhez.
Bélyegjegy-megrendelési iv.	Iktató-könyv, hadköteles szökevények részére.
Bélyeglelet. (L. H.)	Infrascriptus praesentium vigore fidem facio indubiam et adestator in Baptisatorum.
Birtokiv; bel- és küliv. (L. K.)	Infrascriptus praesentium vigore fidem facio Indubiam et adestator in Copulatorum.
Bizonyítvány, ujoncozásai felszólamlási ügyben.	Infrascriptus praesentium vigore fidem facio Indubiam et adestator in Defunctorum.
Családi értesítő. (L. É.)	Itelet, községi bíraskodáshoz. (L. M.)
Cseléd-könyv.	Járványbetegségi kimutatás.
Dohánygyártmány-megrendelés.	Jegyzőkönyv a községi kiadott ló levelekről.
Egészségi bizonyítvány, lovakkak.	Jegyzőkönyv a községi kiadott marhalevelekről.
Egészségügyi kimutatás, D. minta.	Jegyzőkönyv a községi előjárósága által kiállított utlevél-ajánlatokról.
Ertesítés a keresztelési, születési házassági és halálzási anyakönyvekből.	Jegyzőkönyv a levágott szarvasmarhákrol.
Felvételi napló a r. kath. iskolák részére, A. minta.	Jegyzőkönyv az árvák követelésének nyilvántartásáról.
Felszólamlás ujoncozásai ügyben.	Jelentés, erdőkíhágásos ügyekhez.
Gyámoltak és gondnokoltak nyilvántartása.	Jelentési levél, utazók számára.
Hadköteles szökevények lajstroma. (L. I.)	Jelzalogjog bekebelezése vagy előjegyzése iránti kérés és felzet.
" " kipuhatolási jegyzőkönyve.	Kataszteri birtokiv, kül- és beliv.
Hagyatéki leltár, kül- és beliv.	Katonai nyilvántartási jegyzőkönyv, a honvédség részére.
Halálozet-felvétel, bíróságok részére.	Katonai nyilvántartási jegyzőkönyv, a sorhad részére.
Halálozet-felvétel, gyámhatóságok részére.	
Halálozet-felvétel a brassói kir. illetékkiszabási hivatal részére.	
Halál-okok idő szerinti kimutatása.	
Halottkémi iktató-könyv.	
Halottvizsgálati bizonyítvány, I. minta.	
Halottkémi jelentés, II. minta.	
" " orvosi segélyben nem részesített gyermekek haláláról, III. minta.	
Halottkémi jelentés rendkívüli halálosetről, IV. m.	
Halottkémi jelentés talált hulláról, V. minta.	
Halottkémi jelentés ragályos, járványú válható, vagy járványos betegségben történt halálosetről, VI. minta.	

Raktáromat folyton nagyobbítani törekszem, hogy így a n. é. közönség igényeinek gyorsabban és jutányosabban felelhessek meg. Elvállalok továbbá mindennemű könyvek, folyó- és röpiratok, bármimű alapszabályok, hivatalos nyomtatványok, rovatos ívek, körlevelek, felhívások, árjegyzékek, számlák, étlapok, nász- és vigalmi jelentések, mindennemű meghívók, névjegyek, tánczrendek, ujévi és más alkalmi üdvözlétek, felhirdetmények, szóval minden a könyvnyomdászati körébe tartozó minták csinos és gyors kiállítását.

Végül ajánlom írószereimet, levélpapiraimat, levélboritékaimat és tentáimat, melyekből raktárt tartok s melyekből gyári áron szolgálhatok.

Tisztelettel
SZABÓ ALBERT,
könyvnyomda-tulajdonos.